

на тѣхна-та являемость, има т. е. едно *предметно нацравленіе*. Но като слѣдова она едно таково нацравленіе, никога не можяше да достигне цѣль-тѣ си, ако не се спомагаше отъ *наведеніе-шо*; понеже само-то разложеніе на свойства-та и явленія-та на нѣща-та, никога не можяше да проникне въ сама-та ѣмъ сѣщность: тукъ трѣба посредствомъ наведеніе-то отъ чѣстны-тѣ явленія на единъ предметъ да се трудимъ да сознаемъ сѣщность-тѣ му.

А както чрезъ анализъ-тъ на явленія-та мы никога не можемъ да достигнемъ до истинны-тѣ начала на бытіе-то; тѣй сѣщо и наведеніе-то, само отъ себе си, никога не е въ состояніе да вѣзлѣзе до истинно-то основаніе на една извѣстна мисль. Слѣдователно аналитическа-та метода се ползова отъ тые два вида дѣятелности разума и чрезъ тѣхъ обѣмва всичко-то поприще на развитіе-то на мисли-тѣ ни, които се начеватъ отъ явленія-та одного предмета, и се простиратъ отъ една странѣ къмъ неговѣ-тѣ сѣщность, а отъ другѣ — къмъ самѣ-тѣ неговѣ идеѣ. Колкото слѣдователно она по близо подхожда аналитически къмъ сѣщность-тѣ одного предмета, толкова по ближень и по общи е индуктивнѣй нейнѣ бѣлягъ; и наопаки — колкото по далечъ е она отъ сѣщность-тѣ, и колкото е по бѣдна въ аналитически-тѣ си матеріали, толкова она и по малко има идеаленъ животъ въ индуктивно-то си развитіе.

Аналитическа-та метода може справедливо да се назове *метода на откриванія-ша*; понеже она вхожда, колкото ѣ е възможно по дѣлбоко въ предметъ-тъ си и открива въ него много новы свойства; а като обѣобщава посредствомъ наведеніе-то тые откриваемы свойства и като ги уприличява и прилага сравнително къмъ свойства-та на други предмети, може да се назове *метода на изнаѣренія-ша*. Въобще, — дѣто се хортува и мисли за явленія-та и за малко или